

Chotovinský školák

MĚSÍČNÍK ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHOTOVINÁCH ČÍSLO 2 ROČNÍK 2011/2012

Setkání s paní Knihou podesáté

Jubilejní 10. setkání s paní Knihou proběhlo v pátek 21. října 2011 od 17 hodin na modrém patře naší školy. Chvíli nám trvalo, než jsme se sešli a posedali k bohatě prostřeným stolům. Tentokrát si každý přinesl svou oblíbenou knihu, vysvětlil, proč si ji oblíbil, přečetl kousek jako ukázkou a poslal ji dokola, aby si ostatní mohli prohlédnout obrázky. Představeny byly knihy různých žánrů, různých autorů a také pro různé věkové kategorie čtenářů. Program nečekaně zpestřil i seminář o skautském kroji, který vedl odborník na verbální komunikaci Jan Šmejkal poté, co se ze schůzky dostavil hladový, ale okrojovaný Lukáš Knotek. O přestávkách mezi čtením se již tradičně odpovídalo na otázku v naší kronice a podepisoval se plakát setkání. Novým úkolem pro toto jubilejní sezení bylo vytvořit leporelový komiks. Pro tento úkol jsme se rozdělili do dvou skupin. Byl to úkol náročný, takže jsme ho nestihli dokončit. Určitě příště.

Samozřejmě se četlo a diskutovalo o přečteném a nesmím zapomenout, také se hodně jedlo, co kdo přinesl a „ukuchtil“. Dělo

se i hej rup při podepisování upomínkových listin. Nakonec se vyprávěl putovní příběh při absolutně černé hodině. Poté jsme ještě zobli a dopili a šli se navzájem vyprovodit domů. Někoho odvezli domů rodiče autem, jiní prošli celé Chotoviny, rozloučili se s kamarády a učiteli a šli spát.

Petr Šmejkal

A ještě pár střípků...

Už automaticky vyplňuji přihlášku a těším se na jubilejní 10. setkání. Víím, že se mohu těšit na čtyři hromady: hromadu knih, hromadu inteligentního humoru, hromadu kamarádů a hromadu jídla.

Jan Šmejkal

Čas plynul jako voda a zbývala poslední hra s názvem Černá hodinka. Příběh tentokrát začal vyprávět nejmladší účastník Jiřík Honza. Zavedl nás do norského kurníku, kde se právě vylíhlo kuřátko, které chtělo poznat svět. V zamotaném příběhu jsme se občas ztráceli, ale všechno skončilo zdárně úplnou tmou.

Václav Pražák

Přestože jsem musela přijít

o trochu déle, našla jsem skvělou atmosféru, která při těchto setkáních vždy panuje. Jakmile jsem vstoupila na modré patro, tak mne všichni hezky přivítali. Opět jsem si odnesla nezapomenutelné zážitky a navíc jsem získala další pamětní list, který jsem si hned po příchodu domů přidala ke své sbírce.

Lenka Toupalová

pokračování na další stránce

Setkání s paní Knihou podesáté

Pak už jsme museli jít domů. Moc se mi líbilo chodit v noci po Chotovinách. Viděli jsme ozářenou kašnu na zámku. Dívali jsme se chvíli na hvězdy a všichni si spolu povídali. Nikomu se nechtělo domů.

Štěpánka Smetanová

Je milé, že si paní učitelky Honzová a Sochůrková a pan učitel Honza udělali ten večer čas a strávili ho s námi.

Tereza Mezsová

Kniha se vydařila a já s dobrým pocitem, že jsem byla ve správný čas na správném místě, odcházím se všemi i s taškou domů. Doufám, že všechny další knihy budou stejně vydařené. Děkuji všem, kteří i malinkou drobností pomohli.

Kateřina Zelená

Kam s nimi?

V úterý 18. října zela učebna deváté třídy prázdnotou. Naprostá většina žáků, kteří se už brzy musí rozhodnout, na které škole budou pokračovat, využila příležitosti a navštívila prezentaci škol v hotelu Palcát v Táboře. Svou nabídku zde měly školy z celého okresu, ale i odjinud.

Na počítači jsme si mohli udělat test našich zájmů a zjistit, jaká povolání se k nám hodí. Test byl bezplatný a mohli jsme si ho i vytisknout. V sále hotelu byly školy vyskládaný tak, že jsme vyšli tam, kde jsme do sálu vcházeli. Tábořská zdravotní škola dokonce převlékla své studentky do stejno-
krojů sestřiček. Většinou bylo u stolu školy několik stávajících studentů, pár vyučujících a my se mohli ptát, co nás v souvislosti se studiem na té škole napadlo. Některé školy nabízely i své výrobky, například obor kuchař-číšník měl ochutnávku jídel. Veselské gymnázium nabízelo své pivo, které vyrábí ve školním mini pivovaru, ale v jejich expozici jsme si také mohli prohlédnout užovku albína a nějakou ještěrku. Jiné školy, například tábořské spoje ukazovaly, že sestrojít robota,

který se hýbe podle programu, není problém.

Nesetkal jsem se s nikým, kdo by nebyl ochotný, nebo ho dokonce švalo, že ho otravujeme. Dozvěděli jsme se, že některé školy jsou náročnější, jiné méně, ale žádnou střední flákací nenajdeme. Většinou se nedělají přijímačky a z toho vyplývá, že se přijímá podle průměru na posledních vysvědčeních.

Nejvíce mne zaujaly dvě školy – Gymnázium Veselí nad Lužnicí a Střední škola spojů a informatiky Tábor. Gymnázium ve Veselí otevírá přírodopisné lyceum, které by stálo za prozkoumání. Na tábořských spojích mají příjemné učitele, a dokonce tam pracuje jedna žena z Chotovin.

Petr Šmejkal

Poznej a chraň

přírodu

Kup a sněz

knedlíky

Jako každoročně, tak i letos nás paní učitelka Vazdová požádala, abychom se zúčastnili přírodopisné soutěže, která tradičně probíhala v sobotu poblíž Harachovky. V letošním kole Poznej a chraň reprezentovalo barvy naší školy mužstvo ve složení Lukáš Knotek, Jan Dvořák a Jan Šmejkal.

Do naší kategorie starších se přihlásilo 22 družstev a letošní soutěžní otázky byly zaměřeny na mineralogii a myslivecký slang.

Celá soutěž probíhala v terénu okolo chaty. My jsme se pohybo-

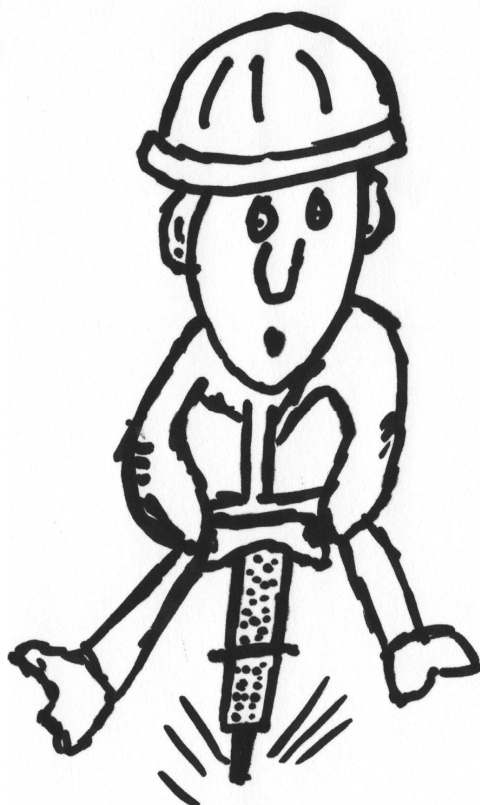

vali po levém břehu. Kdo zná tohle krásné zákoutí u řeky Lužnice, tak ví, že terén je tu značně členitý a na pohyb těžký. A to je právě na této soutěži největší zážitek.

Když jsme dokončili všechny úkoly, občerstvili jsme se v místní restauraci. Kluci si dali ovocné kynuté knedlíky, které jim po čtyřicetiminutovém čekání opravdu chutnaly.

Skončili jsme devátí, ale to bylo jen příjemným zakončením dne, který jsme si užili. Tak zase třeba někdy...

Jan Šmejkal

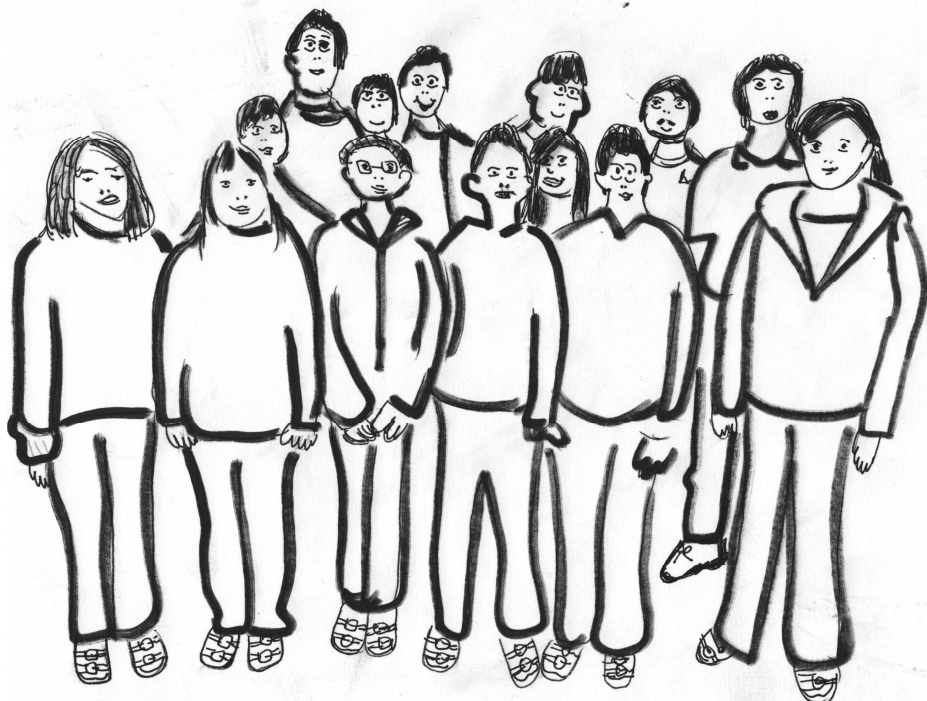
Malá školská rada

Na naší škole se už stalo tradicí, že si žáci od čtvrté do deváté třídy volí své zástupce do školního parlamentu. Ten učí žáky nebát se otevřeně vyjadřovat své názory, spolupracovat se spolužáky, učiteli i zaměstnanci školy a dává jim šanci podílet se na zlepšování školního života a prostředí naší školy. Žáci i učitelé, kteří jsou zvoleni, berou na sebe velkou odpovědnost a musejí přesně předávat informace, které směřují do rady i zpět ke všem žákům do tříd. Leží na nich i odpovědnost, zda dokáží dobré návrhy podpořit a špatné zavrhnout a předat je panu řediteli, který má sílu a možnost, protože je odpovědný za celý chod školy, navrhované změny realizovat. Proto je ředitel školy vždy členem malé školské rady. Volby v jednotlivých třídách proběhly na konci měsíce září a dnes již máme nový školní parlament.

Pro tento školní rok byli zvoleni tyto radní: 4. třída – A. Mráčková, M. Ulvrová; 5. třída – T. Cetlovský, E. Mendelová; 6. třída – Z. Babůrek, K. Chalupská; 7. třída – O. Krejčí, P. Mikoláš; 8. třída – D. Pěkný, J. Turek; 9. třída – L. Kavka, A. Kortusová.

Post učitele, který bude hájit práva svých kolegů a učit mladé radní demokratickým způsobům jednání, získal v letošních volbách pan učitel M. Veselý.

Povinnost poprvé svolat zasedání MŠR má podle volebního řádu ředitel školy. Pan ředitel Havlík svolal první zasedání na čtvrtek 13. října tradičně do cvičné kuchyňky. Nejprve nám pan ředitel shrnul pravidla a připomněl nám povinnosti, které nás čekají v tomto školním roce. Pak nastala volba předsedy malé školské rady, který bude po svém zvolení řídit a svolávat zasedání. Pro tento rok se všichni shodli, že předsedkyní se stane A. Kortusová a jejím zástupcem L. Kavka, oba z deváté třídy. Předsedkyně se zároveň bude starat o tiskové zprávy pro školní noviny a webové stránky. Probraly jsme i první návrhy, které byly většinou spíše provozního řádu. Žáci čtvrté třídy by přivítali více sladkých jídel ve školní jídelně. Pan ředitel ale pohotově vysvětlil, že školní jídelna musí

dodržovat skladbu potravin odpovídající nárokům na zdravou výživu, takže sladká jídla nelze zařazovat více jak dvakrát měsíčně.

Pak už jen společná fotka a šup rychle na odpolední vyučování či domů.

Vše pro mne bylo nové, protože jsem ještě nikdy zvolená nebyla. Těším se na další rady, které mi určitě přinesou nové zkušenosti do života.

Anna Kortusová

Lampiónový průvod

oči třetí třídy

V pátek 7. října byl lampiónový průvod. Uskutečnil se u příležitosti stého výročí Václava Čtvrtka. Ve škole jsme si vyrobili ze skleniček lampiónky.

Aleš Kubela

Dne 7. 10. v 19,00 hodin strašně přišlo a já se bála, že průvod nebude, ale jako zázrakem přestalo pršet a začali se scházet děti a rodiče s lampióny.

Adéla Pastyříková

Skoro všichni jsme se sešli před školou, bylo nás skoro sto lidí. Zapálili jsme svíčky v lampiónech, seřadili se a ve čtvrt na osm vyrazili na cestu. Šlo se kolem požární

zbrojnice, kolem bytovek, Jednoty, ulicí Na Vyhlídce, K Václavu, Červeným Záhořím až na hasičské cvičišť. V čele průvodu šly pohádkové bytosti.

Martin Makovec

Bylo sice chladno, ale nepršelo a účast byla hojná. Vpředu šly pohádkové postavičky Václava Čtvrtka, vzadu to uzavírali ti nejmenší účastníci. Šli jsme různými oklikami, ale všichni došli do cíle ještě při síle.

Matěj Volf

Sice bylo chladno, ale průvod se mi líbil. Na hřišti nás totiž čekal oheň a teplý čaj. A také se mi moc líbily svítilící lampióny ve tmě.

Adam Cetlovský

DRUŽINOVÝ VÝLET ZA POZNÁNÍM

Podzimní výlet družiny do hlavního města Prahy byl nejen cestou za poznáním, byl to i výlet za dobrodružstvím.

Ráno 15. října se družina sešla na vlakovém nádraží už ve čtvrt na devět. Bylo nám chladno. Teplo-
měr ukazoval ne víc jak 0 °C. Všichni byli nachystáni. Děti se těšily na cestu vlakem. Pro některé to bylo vlakem poprvé. Děti byly rozdělené do tří skupin, vždy ke své družinové učitelce.

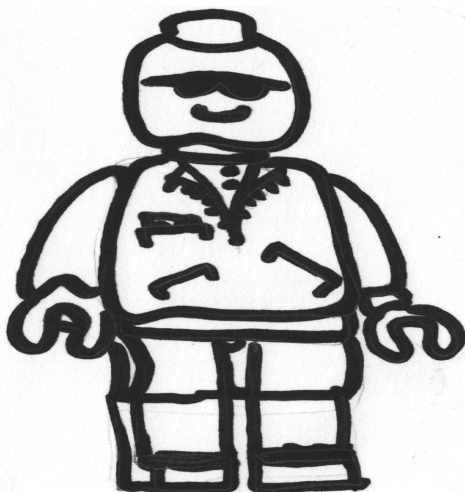
Vlak přijel s mírným zpožděním. Všichni se usadili a čekali na jeho odjezd. Samozřejmě bylo velké mávání na rozloučenou. Pak už se jen čekalo, kdy dorazíme do pře-
stupní stanice Benešov. V tomto čase začalo zkoumání obsahu batůžků a porovnávání svačinek. Někdo měl svačiny akorát, někteří měli svačinky na tři výlety. Výměna sladkostí byla samozřejmostí.

Do Benešova jsme jeli novým vlakem Regio a z Benešova rychlíkem. Děti byly okouzleny „kupčičky“.

V Praze, kam jsme dorazili hodinu před polednem, jsme všichni vyšli z nádraží a zamířili do soukromého muzea.

Expozice má téměř všechny současné modely stavebnic. Jednotlivé místnosti jsou tematicky různorodé. Některé se věnují městům, budovám, památkám a jiné jsou technické. Součástí muzea jsou i dvě herny, kde se dětem velmi líbilo a některé děti se zapojily do soutěže a vyhrály do družiny dva Lego panáčky. Za odměnu dostaly i katalog na letošní rok.

Skupinky, které zrovinka nebyly

v muzeu, procházely starou Prahou. Děti viděly odbíjející orloj, Staroměstské náměstí, Karlův most, Národní divadlo. Úžasná byla žena socha, která byla tak přesvědčivá, že mnohé děti se ptaly, kam se do ní ty drobné peníze hází. Někteří si koupili suvenýry z Prahy. Nakoupili je nejen v muzeu, ale i cestou po Praze. Celá družina si dala závěrečný sraz „pod koněm“. Starší děti hned věděly, že se jedná o sochu svatého Václava. Pořídili jsme několik společných snímků a už jsme chvátali na vlak domů.

Zpět na nádraží v Chotovinách jsme dorazili navečer s mírným zpožděním za deset minut šest. Nikoho jsme neztratili, nevyměnili a už se těšíme na další výlet.

Výletu „ZDAR, ZDAR, ZDAR!“.

Vychovatelky ŠD

Čteme rádi

Snad každý už někdy slyšel ta jména – Romeo a Julie. Knihu o nich napsal William Shakespeare. Je to ve skutečnosti scénář divadelní hry a většina textu je napsána ve verších. Některé z nich jsou těžké k přelouskání, ale ta námaha stojí za to, protože se v nich skrývají hluboké myšlenky.

Tou hlavní, kterou jsem v Shakespearových verších objevila, je napomenutí lidem, že každý spor by měl být co nejdříve zažeh-
nán, protože může skončit špatně a v jeho důsledku může zemřít mnoho lidí. Mnohem více než ve

válce dvou rodin, která nebere ohledy na lásku a štěstí dvou mladých lidí.

Knihu bych doporučila, protože je to velmi známá kniha, kterou přesto zřejmě četlo jen velmi málo lidí. Tato hra jistě patří mezi světové kulturní dědictví a měl by si ji každý přečíst už jen proto, že je stále evergreenem.

Monika Mašková

Hořelo u Velkého jezera

Dne 16. října 2011 byla krásná neděle. Byl jsem zrovna nemocný a popisoval jsem si úkoly, když v tom byl vyhlášen požární poplach. Během asi pěti minut byla hasičská posádka v plném počtu a mohla vyrazit na místo požáru. Hořelo u Velkého jezera. Plameny se zakously do starého dutého stromu. Hasiči z Chotovin dorazili na místo a okamžitě začali hasit. Během deseti minut byl požár zlikvidován pomocí vysokotlakého proudu a nastavovacího žebříku. Pak se v pořádku vrátili zpátky na základnu, dočerpali vodu do hasičské cisterny a vozidlo připravili k dalšímu výjezdu. Jsem moc rád, že máme v Chotovinách hasiče, kteří v případě požáru rychle vyjedou a pomáhají chránit životy i majetek.

Jára Kořený

CHOTOVINSKÝ ŠKOLÁK

VYDÁVÁ ZŠ CHOTOVINY
ŠÉFREDAKTOR: Mgr. Jiří Honza
REDAKČNÍ RADA: žáci 7. třídy v rámci
předmětu Mediální výchova
OBÁLKA: Jiří Honza
ILUSTRACE: Kateřina Zelená a Jiří Seidl

Tisk: tiskárna ABC CHOTOVINY

